



רע"פ 3078/19 - גבראל אהרונ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3078/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: גבראל אהרונ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ת 11360-06-18 מיום 4.4.2019 שניתן על ידי כב' השופטים י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן ו-א' אברבנאל

בשם המבקש: עו"ד קרן שניאור

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן-א' אברבנאל) בעפ"ת 11360-06-18 מיום 4.4.2019 במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (השופטת ש' זוכוביצקי-אורי) בת"ד 6352-10-15 מיום 25.4.2018.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ברשלנות, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה; פניית פרסה אסורה, לפי תקנה 44(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); וסטייה מנתיב נסיעה, לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה.



3. על פי עובדות כתב האישום, המבקש נהג ביום 26.11.2013 בכביש 443, אשר נתיבי הנסיעה מופרדים בו בפס הפרדה יצוק מבטון. בשלב מסוים, הבחין המבקש במעבר ביטחון בפס ההפרדה, והחליט לבצע פניית פרסה. לשם כך, עצר המערער בשול הימני של הכביש והפעיל את פנסיו כך שיהבהבו "אותות מצוקה".

לאחר מכן, ללא כל איתות מקדים, החל המבקש לנסוע במהירות לרוחב הכביש, במאונך לנתיבי התנועה, לכיוון מעבר הביטחון. באותה שעה, נסעו בכביש שני כלי רכב נוספים – בנתיב הימני נסעה מונית ובנתיב השמאלי רכב מסוג שברולט.

משהבחין נהג המונית ברכבו של המבקש, סטה שמאלה כדי להימנע מפגיעה בו, ופגע ברכב השברולט שנסע לשמאלו. כשניסה נהג המונית לשוב לנתיבו, התנגש ברכבו של המבקש.

כתוצאה מההתנגשות, התהפכה המונית ושמשותיה התנפצו, זרועו של נהג המונית נחבלה, והוא נזקק לטיפול רפואי ואשפוז בבית החולים. כמו כן, כתוצאה מפגיעת המונית, התנגש רכב השברולט ב"מפרדת" הבטון וניזוק.

מיד לאחר קרות התאונה, ועל אף שהבחין בה ובתוצאותיה, יצא המבקש במהירות מרכבו ונמלט בריצה לכפר סמוך.

4. המבקש כאמור הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו, ובגזר דינו, בחן בית משפט השלום את תסקיר שירות המבחן אשר המליץ להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל על המבקש.

עם זאת, צוין כי מתסקיר שירות המבחן עולה שהמבקש לא מודע להשלכות מעשיו, מתקשה לעמוד בגבולות, והענישה שהוטלה עליו בשל הסתבכויותיו בפלילים בעבר לא הרתיעה אותו מלבצע עבירות נוספות. כמו כן צוין בתסקיר כי המבקש נטל אחריות חלקית בלבד על מעשיו, וטען כי נמלט ממקום האירוע לאחר ביצוע העבירה בשל אבנים שהושלכו על הכביש.

בית משפט השלום עמד על חומרת העבירות שביצע המבקש, בציינו כי "עבירת הפקרה אחרי פגיעה היא מן החמורות שבעבירות התעבורה", ולאחר סקירת מדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות קבע כי מתחם הענישה ההולם את כלל העבירות שביצע המבקש, במסגרת אירוע אחד, נע בין 6 חודשים ל-4 שנות מאסר בפועל.

בבואו לגזור את עונשו של המבקש קבע בית משפט השלום כי נסיבות המקרה דנן חמורות. בתוך כך ציין בית המשפט כי "בהתנהגותו הרשלנית והמסוכנת ובאשמתו גרם הנאשם [המבקש - י' א'] לתאונה שרק בדרך נס לא הסתיימה באסון". עוד ציין בית המשפט כי המבקש לא רק שגרם לתאונה, "אלא שאף לא עצר לעמוד על תוצאותיה, נמנע מלסייע לנפגע ולא הזעיק עזרה".

בית משפט השלום שקל לחזמרה את נסיבות ביצוע העבירה והמסוכנות העולה מהן, את העבירות הנוספות בהן הורשע המבקש; וכן את עברו התעבורתי והפלילי.



מנגד, נשקלו לקולה נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המבקש; הליך השיקום בו החל; והעובדה כי בסופו של יום בחר המבקש להודות במיוחס לו.

בסופו של יום סבר בית משפט השלום כי למרות המלצת שירות המבחן אין מקום לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום, ויש להטיל על המבקש עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא.

על כן הטיל בית משפט השלום על המבקש עונשים של 8 חודשי מאסר בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירת הפקרה לאחר פגיעה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה למשך 3 שנים; 30 חודשי פסילת רישיון נהיגה; 8 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים; וכן פיצוי לנפגע העבירה בסך 3,000 ש"ח.

5. המבקש ערער על חומרת העונש שהוטל עליו לבית המשפט המחוזי, וטען בין היתר כי שגה בית משפט השלום בדחייתו את המלצת שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל חלף מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

6. בית המשפט המחוזי הורה לצדדים לאחר הדיון להגיש השלמות לטענותיהם בשאלת נפקותו של התיקון לחוק העונשין (תיקון מס' 133 - הוראת שעה), התשע"ח-2018 (להלן: תיקון 133 לחוק העונשין), לפיו הוארכה תקופת המאסר אותה ניתן לרצות בדרך של בעבודות שירות למשך עד 9 חודשים, חלף 6 חודשים כפי שהיה בתוקף בעת שנגזר דינו של המבקש.

6 חודשים לאחר מכן דחה בית המשפט המחוזי את הערעור בקבעו כי לא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין, וכי העונש שהוטל על המבקש לא חורג באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה ולא מצדיק את התערבות ערכאת הערעור.

כמו כן נקבע כי לטענות המבקש בדבר שיקומו "אין בסיס של ממש בתסקיר שירות המבחן", אשר מתייחס לעברו הפלילי; לכך שעומדות לחובתו של המבקש הרשעות קודמות בתחום האלימות, התעבורה והרכוש בגין ריצה עונשי מאסר; וכן לקווי אישיותו ה"אנטי סוציאליים".

אשר להשלכותיו של תיקון 133 לחוק העונשין, נקבע כי נוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, אין כל הצדקה להמיר את עונש המאסר בפועל למאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

7. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה שב המבקש על טענותיו, ומדגיש כי פרק הזמן שחלף מהיום בו קבע בית המשפט המחוזי כי על הצדדים להגיש את התייחסויותיהם לתיקון 133 לחוק העונשין ועד ליום מתן פסק הדין בערעור - משך 6 חודשים - הביא ל"עיוות דינו".

לשיטת המבקש, עיכוב פסק הדין משך זמן זה תוך יצירת הציפייה שמא יקל בית המשפט בעונשו, כך שעונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות מהווה טעם מספיק לקבלת הבקשה לרשות ערעור, וזאת בייחוד לנוכח נסיבותיו האישיות המצדיקות לטענתו הקלה בעונשו.



לחילופין טוען המבקש כי יש לדחות את מועד תחילת ריצוי עונש המאסר שהוטל עליו למשך חודשיים, וזאת לנוכח מצבה הנפשי של רעייתו.

8. דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים במסגרתם מעלה הבקשה שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מעוררת הבקשה חשש לעיוות דינו של המבקש או לאי-צדק שייגרם לו כתוצאה מדחייתה.

10. הבקשה שלפניי לא באה בגדרי אמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה.

11. אף לגופו של עניין אציין כי משך הזמן שחלף עד למתן פסק הדין בערעור נבע בין היתר מבקשת הצדדים לבחון את תחולתו של תיקון 133 לחוק העונשין על נסיבות העניין, ובכך בלבד אין כדי להביא לעיוות דינו של המבקש.

12. יתירה מכך, הענישה שהוטלה על המבקש משקפת כראוי את חומרת מעשיו, ואף מקלה עימו. העונש הקבוע בצד עבירה ההפקרה הוא מן הגבוהים בפקודת התעבורה, בייחוד כשזו נעשית מתוך מודעות לפציעתו של נפגע תאונת הדרכים.

המבקש נהג ברשלנות ובחוסר זהירות תוך סיכון משתמשי הדרך, ולא זו בלבד שלא הושיט עזרה לעובר אורח שנפגע כתוצאה מהתנהגותו, אלא אף נמלט מהמקום מבלי לברר את מצבו הרפואי של הפצוע או להזעיק את כוחות ההצלה.

13. לצד הדברים יצוין כי בכל הנוגע לעבירת הפקרה אחרי פגיעה, הוראת סעיף 64א(ד) לפקודת התעבורה קובעת כדלקמן:

"החליט בית המשפט להטיל על אדם עונש מאסר לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא ייתן עליו צו מבחן, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, ולא יטיל עליו מאסר על-תנאי בין כעונש יחיד ובין כעונש נוסף."

חרף העבודה כי המבקש לא טען זאת בבקשתו, אני מורה כי עונש המאסר על תנאי שהוטל עליו ביחס לעבירת ההפקרה יבוטל (ראו: רע"פ 4749/18 גירון נ' מדינת ישראל פסקה 8 (10.7.2018)).

למען הסר ספק, יתר רכיבי הענישה, לרבות עונש המאסר על תנאי ביחס לעבירת הנהיגה בפסילה, יותרו על כנם.

הבקשה נדחת איפוא.



14. בנסיבות העניין, לא מצאתי לנכון לדחות את תחילת ריצוי עונשו של המבקש, ועליו להתייבב לתחילת ריצוי עונש המאסר ביום 12.5.2019 כאמור בפסקה 18 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, א' באייר התשע"ט (6.5.2019).

ש ו פ ט
